

Några tankar om lovsångsledning

Lovsången intar något av en särställning i många kristnas liv. Särskilt i den yngre generationen är detta tydligt. När ungdomar åker på läger och konferenser är den gemensamma lovsången ofta det som gör djupast intryck. När de sedan kommer hem vill de därför dela med sig av sina erfarenheter till övriga föreningsmedlemmar. Kanske vill de även starta upp ett eget lovsångsteam.

Denna vilja till engagemang och sökande efter egna former måste självklart uppmuntras. Samtidigt säger erfarenheten att mötet mellan den moderna lovsångsideologin och de mer traditionella kristna sammanhangen kan ge upphov till ett och annat problem. Syftet med denna artikel är därför att ge några tips på hur vi som ledare kan vägleda den yngre generationen så att deras nyvunna glädje över lovsjungandet får bli till så stor välsignelse som möjligt.

En av de första sakerna vi behöver förstå är den syn på lovsång som är förhärskande i den moderna lovsångstraditionen. Till de mest centrala lärosatserna hör t ex att teamet som leder församlingen i sång och musik inte uppträder i någon traditionell bemärkelse. Till skillnad från en rockgrupp eller ett husband vill lovsångsteamet inte ha någon uppmärksamhet själva. Man applåderar inte ett lovsångsteam. Inte heller lyssnar man till dem. I stället sjunger man *tillsammans med* dem! Som många av dagens lovsångsledare själva skulle uttrycka det är lovsången en hjälp för församlingen att tillsammans närma sig Gud och Hans tron. Därför vänder sig de moderna lovsångerna så gott som alltid *till* Gud, medan många av våra psalmer snarare talar *om* Gud.

Denna syn på lovsång – att vi vänder oss direkt till Herren – är vidare ett av skälen till att vi ofta står upp under lovsången. För att lovsången som fenomen ska bli accepterat är det dock viktigt att detta faktum inte upplevs som ett krav. Eftersom vanliga svenskar ofta tycker att det är betydligt svårare att ställa sig upp när alla sitter än att sätta sig när alla står upp brukar vi ofta uppmana lovsångsteamet att säga att församlingen kan börja med att stå upp, för att sedan tillägga att man får sätta sig när man själv vill. Denna enkla modell fungerar i de flesta situationer, och ger samtliga besökare den frihet de behöver. Det centrala är att man genom att ställa sig (eller dansa eller lyfta händerna eller ...) låter kroppen hjälpa hjärtat att tillbe Gud.

Eftersom lovsång handlar om församlingens gemensamma tillbedjan är det viktigt att lovsångsledarna har ett tjänande sinnelag. En konkret följd av detta är att teamet tar hänsyn till vilka som just för tillfället befinner sig i lokalen. Om församlingen till större delen består av äldre bör teamet mest använda sig av mer ”klassiska” lovsånger. Likaså bör de i möjligaste mån avhålla sig från sånger på engelska. Om de flesta i stället tillhör tonårsgenerationen bör teamet använda sig av mer nyskrivet material, eftersom detta brukar fungera bäst bland de yngre. Ett generellt tips är också att alltid börja med en eller flera välkända låtar. Detta bidrar till att skapa delaktighet.

När det gäller lovsångens teologi finns det förstås mycket att säga. Som jag ser det bör särskilt texterna i de första lovsångerna i ett lovsångspass handla om det objektiva: vem Gud är och vad Han har gjort för oss. Därefter kan man gå in på det mer subjektiva. Självklart bör man även välja sånger vars budskap stämmer överens med Guds Ord!

Samtidigt som jag säger detta vet jag att det hör till lovsångsledningens villkor att man också måste vara flexibel. Det är viktigt att vara väl förberedd, men ju större rutin man får desto större frihet kan man ta sig. Om lovsångsledaren märker att Gud gör något i lokalen som t ex framkallar en viss känsla är det viktigt att detta får påverka sångvalet. Om predikan leder till en känsla av sorg eller självrannsakan bör inte teamet riva igång med ”Jag gläder mig i Dig”. Sådan okänslighet skapar bara förakt för lovsången som fenomen!

Slutligen är det viktigt att lovsångsteamet förmedlar trygghet. Rent praktiskt innebär detta att det är viktigt att församlingen hör vad som sägs mellan låtarna (att han eller hon inte sludrar eller talar för tyst). Under sången bör den som leder sjunga melodistämman, eftersom det annars kan vara svårt för församlingen att hänga med.

Förhoppningsvis kan dessa tankar vara till hjälp för dig som vill vägleda dina ungdomar i deras nyfunna passion för lovsång och tillbedjan. Om du har tankar och funderingar angående det jag har skrivit får du gärna höra av dig till mig och/eller KLOT.

Olof Edsinger

Fotnot:

KLOT står för Kom Låt Oss Tillbe och är ett ekumeniskt lovsångsnätverk med hemvist inom EFS. KLOTs vision är att utrusta lovsångare för att fördjupa tillbedjan av Jesus. Detta vill vi uppnå genom att utveckla gemenskaper och förmedla kunskap. Vi arbetar bl a genom mentorsrelationer, undervisningsbrev och konferenser.

Vill du utveckla lovsången i er hemförsamling? För mer info, gå in på hemsidan www.klot.nu.